

§ 12.

Forsvarsministeren bemyndiges til at træffe Foranstaltning til denne Lovs Gennemførelse efterhaanden som de nødvendige Midler faas til Raadighed ved Indskrænkninger i Forplejningskorpsset. Bestemmelserne i § 8 bringes dog først til Udførelse til Tidspunkter, der nærmere fastsættes af Forsvarsministeren, senest dog ved Udgangen af Finansaaret 1912—13.

Ved Lovens Gennemførelse ophæves: i Lov af $\frac{6}{7}$ 1867 om Hærens Ordning Bestemmelserne i §§ 9 og 10, som angaa Lægekorpsset, og §§ 166—172; i Lov af $\frac{25}{7}$ 1880 om Tillæg til Lov om Hærens Ordning af $\frac{6}{7}$ 1867 § 22; i Lov af $\frac{13}{4}$ 1894 om Tillæg til Loven af $\frac{6}{7}$ 1867 om Hærens Ordning og Tillægslov af $\frac{25}{7}$ 1880 m. m. § 12, saa vidt angaar Korpssets Personale; Lov af $\frac{22}{3}$ 1907 om Ændring i § 166 (Hærens Lægekorps) i Loven af $\frac{6}{7}$ 1867 om Hærens Ordning samt i de dertil hørende Bestemmelser i Tillægslovene af $\frac{25}{7}$ 1880 og $\frac{13}{4}$ 1894; i Lov af $\frac{25}{7}$ 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren § 22, samt i Lov af $\frac{9}{3}$ 1906 om midlertidig Lønningsforbedring m. m. for forskelligt Personale ved Hæren § 7, saa vidt angaar Reservelæger.

Love og Bestemmelser, der ere satte ud af Kraft ved ovennævnte Love, forblive dog fremdeles ude af Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

For at Sundhedstjenesten i Hæren skal kunne bestrides paa en saadan Maade under de daglige Forhold, at den bliver fuldt betryggende for det store Personale, den omfatter, og for at Forberedelserne til det betydningsfulde Arbejde, Krigen paalægger Hærens Lægekorps, kunne blive tilstrækkelig omfattende, er det nødvendigt, at dette Korps raader over et tilstrækkeligt Antal militære Læger. Det har imidlertid Aar efter Aar vist sig, at dette efter de gældende Love ikke er Tilfældet under Hensyn til den Udvikling, Sundhedsvæsenet er undergaaet saavel under Fred som under Krig.

Den stærkt udviklede Specialistbehandling stiller saaledes store Fordringer til Lægernes Arbejdsevne, og desuagtet er man nødsaget til at lade de Læger, der besørge denne Behandling, bestride Tjenesten ved Afdelinger. Ligeledes maa man delvis lade Tjenesten som Servicechefer ved Københavns Garnisonssygehus med Epidemihospital besørge af Læger ved Afdelingerne, saaledes at Tjenesten ved disse udsættes for ikke at blive fuldt betryggende udført. Særlig vanskeligt stiller Forholdet sig om Efteraaret. Kantonnementsøvelserne gøre det da umuligt at lade Lægetjenesten ved flere Afdelinger besørge af den samme

Læge, saaledes som man kan lade det gøre i Garnisonerne; der kræves derfor et stort Antal Læger til Afdelingerne, paa en Tid hvor ogsaa Sessionerne lægge Beslag paa et større Antal Læger.

De væsentligste af disse Mangler ville kunne afhjælpes ved den foreslaaede Forøgelse af Korpssets Personale med 3 Reservelæger, 4 Korpslæger og 1 Overlæge. Desuden er der foreslaaet ansat 1 Stabslæge, idet de overordnede Læger, der nu raades over, ere saaledes optagne, at de ikke kunne bestride Tilsynet med Sanitetsmateriellet, paa hvilket Omraade der er en stærk Udvikling, og i behørig Udstrækning sætte Lægerne ind i den militære Side af deres Virksomhed i Krig gennem sanitær-taktiske Øvelser, ligesom man heller ikke kan faa iværksat et meget ønsket Tilsyn med Lægernes Virksomhed paa de forskellige Sessioner, saaledes at den kan blive mere ensartet for alle Udskrivningskredse.

En Forøgelse af det Personale, der kan raades over paa den Tid af Aaret, hvor Efteraarsøvelserne og Sessionerne afholdes, er søgt opnaaet ved Forslaget om, at indtil 15 Underlæger kunne indkaldes som 3. Aargang og eventuelt udnævnes til